

Rolnummer 845
Arrest nr. 17/96 van 5 maart 1996

ARREST

In zake : de prejudiciële vragen betreffende het decreet van het Waalse Gewest van 16 september 1985 tot wijziging van het Boswetboek, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Namen.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en L. De Grève, en de rechters H. Boel, G. De Baets, E. Cerexhe, A. Arts en R. Henneuse, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de prejudiciële vragen

Bij vonnis van 9 mei 1995 in zake de Waalse Regering tegen de gemeente Etterbeek en de n.v. Demloc, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Namen de volgende prejudiciële vragen gesteld :

« 1. houdt het decreet van de Waalse Gewestraad van 16 september 1985, dat een artikel 1*bis* invoert in de wet van 19 december 1854 houdende het boswetboek, doordat het een gemeente beoogt die buiten de geografische grenzen van het Waalse Gewest ligt, geen schending in van de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de gemeenschappen en de gewesten, in de zin van artikel 16 (lees : 26), § 1, 1°, van de wet van 6 januari 1989 ?

2. houdt het decreet geen schending in van de artikelen 6 en 6*bis* van de Grondwet in de zin van artikel 16 (lees : 26), § 1, 3°, van de wet van 6 januari 1989 in zoverre het een ongelijkheid in het leven roept tussen de gemeenten en de gewone particulieren in het beheer van hun privé-patrimonium en de uitoefening van het ermee verbonden eigendomsrecht ? »

II. De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil

1. In zijn zitting van 22 juni 1989 heeft de gemeenteraad van Etterbeek beslist het domein dat die gemeente bezat in Faulx-les-Tombes en dat een hoofdgebouw, twee bijgebouwen, een park, bossen en weiden omvat, te verkopen.

Op 21 augustus 1989 heeft het Ministerie van het Brusselse Gewest, dienst toezicht, aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Etterbeek laten weten dat zijn voormelde beslissing van 22 juni 1989 geen aanleiding gaf tot opmerkingen van zijnerwege.

Op 18 juni 1990 onderschreef de n.v. Demloc een verbintenis tot aankoop van dat gemeentelijke eigendom. De gemeente Gesves had ook belangstelling getoond om die percelen aan te kopen, maar haar bod, dat door de gemeente Etterbeek ontoereikend werd geacht, was niet in aanmerking genomen.

In haar beslissing van 28 juni 1990, goedgekeurd door de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering op 7 september 1990, besliste de gemeente Etterbeek haar gemeentelijk domein gelegen te Gesves en te Faulx-les-Tombes te verkopen aan de n.v. Demloc.

In een brief van 17 augustus 1990 liet het Ministerie van het Waalse Gewest aan de gemeente Etterbeek weten dat de verkoop geen doorgang kon vinden voor de beoogde 10 hectare bos en verwees in dat verband naar het Boswetboek.

Op 16 oktober 1990 heeft de gewestelijke inspecteur van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering zijn visum voor de desbetreffende verkoop gegeven.

Bij notariële akte van 7 november 1990 heeft de n.v. Demloc het eigendomsrecht verkregen over de percelen die toebehoorden aan de gemeente Etterbeek en die gelegen zijn te Gesves en te Faulx-les-Tombes.

De notariële akte vermeldt, als bijzondere bepalingen, « dat de verkochte percelen met kadastrale aanduidingen sectie D, nr. S 211, 19 are, 20 d, sectie E, nrs. 35 B, 36 en 94 D, niet bestemd kunnen worden voor bebouwing, overwegende dat de percelen onder sectie D in het voorontwerp van het in opmaak zijnde gewest-plan gelegen zijn in een bosgebied en beschermd gebied, en de percelen onder sectie D gelegen zijn in een landbouwgebied van de in dat voorontwerp te beschermen gebieden ».

2. Bij inleidende dagvaarding van 4 november 1991 heeft het Waalse Gewest de gemeente Etterbeek en de n.v. Demloc gedagvaard om de nietigheid, of op zijn minst de vernietiging te doen uitspreken van de verkoop van het onroerend goed gelegen te Gesves en Faulx-les-Tombes, in zoverre de verkoop betrekking heeft op 10 hectare, 84 are en 95 centiare bos die onderworpen zijn aan de bosregeling en kadastraal bekend zijn onder sectie D, nrs. 21a, 19a en 20d.

3. Na de afwijzing van rechtsmacht en de exceptie van onbevoegdheid die door de twee verwerende partijen waren aangevoerd, te hebben verworpen heeft de rechter van de Rechtbank van eerste aanleg te Namen de twee prejudiciële vragen in aanmerking genomen die de gemeente Etterbeek had gesuggereerd aan het Hof te stellen en waarvan de eerste trouwens, in andere termen, ook door de n.v. Demloc was gesuggereerd.

III. De rechtspleging voor het Hof

De expeditie van de verwijzingsbeslissing is op 18 mei 1995 ter griffie ingekomen.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van de verwijzingsbeslissing is kennisgegeven overeenkomstig artikel 77 van de organieke wet bij op 14 juni 1995 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 17 juni 1995.

Bij beschikking van 27 juni 1995 heeft de voorzitter in functie de termijn voor het indienen van een memorie verlengd met 30 dagen, op verzoek van de gemeente Etterbeek.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partij en haar advocaat bij op 28 juni 1995 ter post aangetekende brief.

Memories zijn ingediend door :

- de Waalse Regering, rue Mazy 25-27, 5100 Namen, bij op 12 juli 1995 ter post aangetekende brief;
- de n.v. Demloc, waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is te 7700 Moeskroen, Blommeriestraat 15, bij op 13 juli 1995 ter post aangetekende brief;
- de gemeente Etterbeek, waarvan de kantoren gevestigd zijn in het Gemeentehuis, Oudergemlaan 115/117, 1040 Brussel, bij op 25 augustus 1995 ter post aangetekende brief.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 26 september 1995 ter post aangetekende brieven.

Memories van antwoord zijn ingediend door :

- de n.v. Demloc, bij op 12 oktober 1995 ter post aangetekende brief;
- de gemeente Etterbeek, bij op 27 oktober 1995 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 25 oktober 1995 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 18 mei 1996.

Bij beschikking van 14 december 1995 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 9 januari 1996.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 15 december 1995 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 9 januari 1996 :

- zijn verschenen :
 - . Mr. M. Uyttendaele, advocaat bij de balie te Brussel, voor de n.v. Demloc;
 - . Mr. A. Moyaerts, advocaat bij de balie te Brussel, voor de gemeente Etterbeek;
 - . Mr. J.-M. Van der Mersch, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Waalse Regering;
- hebben de rechters-verslaggevers E. Cerexhe en H. Boel verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. Onderwerp van de in het geding zijnde bepaling

Artikel 1bis, eerste lid, van het Boswetboek, ingevoegd bij het decreet van het Waalse Gewest van 16 september 1985, bepaalt :

« In het Waalse Gewest kunnen de bossen en onbebouwde terreinen van gemeenten of van openbare instellingen evenals diezelfde goederen waarop de gemeenten of de openbare instellingen onverdeelde eigendomsrechten hebben, niet vervreemd worden noch het voorwerp uitmaken van een wijziging in het genot zonder machtiging van de Executieve. »

V. In rechte

- A -

Memorie van de Waalse Regering

Ten aanzien van de eerste vraag

A.1.1. Het betwiste artikel 1bis van het Boswetboek organiseert geen toezicht, maar een machtiging *propter rem* tot verkoop van de in het Waalse Gewest gelegen bossen, die is vastgesteld in een optiek van bescherming van het Waalse bospatrimonium, en die trouwens niet ontsnapt aan de regels van algemeen toezicht die van toepassing zijn op de handelingen van de lokale overheden. Derhalve wordt bij dat artikel de machtiging van de Waalse Gewestexecutieve verplicht gesteld voor de vervreemdingen of wijzigingen in het genot van de bossen die op het Waalse grondgebied liggen, ongeacht het gewest waartoe de eigenaren van die goederen behoren.

Het door de Waalse gewestwetgever nagestreefde doel, namelijk de bescherming van zijn bospatrimonium en van het globale evenwicht ervan, zou immers niet worden bereikt mocht de Waalse Regering zich niet kunnen uitspreken over een vervreemding van bossen die in het Waalse Gewest gelegen zijn, zelfs wanneer ze toebehoren aan een gemeente of een openbare instelling van een van de andere gewesten van het land.

De eerste prejudiciële vraag moet dus ontkennend worden beantwoord.

Ten aanzien van de tweede vraag

A.1.2. Om de overeenstemming van de in het geding zijnde normen met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet te beoordelen, dient het Hof in de eerste plaats te onderzoeken of de categorieën van personen tussen welke een onregelmatigheid wordt aangevoerd, voldoende vergelijkbaar zijn. Ten deze vormen de privé-persoon, enerzijds, en de gemeente en de openbare instelling, anderzijds, twee categorieën die niet vergelijkbaar zijn.

Zelfs in de veronderstelling dat een vergelijking tussen die twee categorieën mogelijk zou zijn - *quod non* -, dan nog wordt het gelijkheidsbeginsel slechts geschonden wanneer wordt aangetoond dat er geen evenredigheid is tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

Het door de Waalse gewestwetgever nagestreefde doel verantwoordt een dergelijk verschil in behandeling.

Die verschillende regeling voor die twee categorieën van rechtsonderhorigen bestond trouwens reeds onder het vroegere artikel 76, 6°, van de gemeentewet.

Daaruit volgt dat ook de tweede prejudiciële vraag ontkennend moet worden beantwoord.

Memorie van de n.v. Demloc

Ten aanzien van de eerste vraag

A.2.1. Het betwiste artikel 1bis van het Boswetboek kan op twee verschillende manieren worden uitgelegd. Ofwel - en dat is het standpunt dat in de memorie wordt verdedigd - is de specifieke regel tot machtiging waarin wordt voorzien slechts van toepassing op de gemeenten van het Waalse Gewest en in dat geval schendt de betwiste bepaling niet de regels die de bevoegdheden verdelen tussen de Staat, de gemeenschappen en de gewesten.

Ofwel - en dat is de stelling die door het Waalse Gewest wordt verdedigd - is de bepaling van toepassing op alle gemeenten van het Koninkrijk en in dat geval schendt zij de aangehaalde bevoegdheidsverdelende regels.

Bij artikel 1bis van het Boswetboek wordt duidelijk een maatregel van specifiek toezicht op de gemeenten en de openbare instellingen ingesteld wat het beheer van hun bossen betreft.

De Waalse Gewestraad heeft gesteld dat hij bevoegd was om de betwiste bepaling aan te nemen met toepassing van artikel 6, § 1, III, 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, «krachtens hetwelk de aangelegenheid van de bossen een exclusieve bevoegdheid van het Gewest is en dat het Gewest gemachtigd is alle maatregelen te nemen die het nodig acht om zijn bosbeleid tot een goed einde te brengen».

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft geoordeeld dat de betwiste bepaling binnen de bevoegdheid van het Waalse Gewest inzake bossen viel.

Nochtans kan niet worden aanvaard dat artikel 1bis van het Boswetboek in die zin zou worden uitgelegd dat de maatregel van bestuurlijk toezicht die het heeft ingesteld, van toepassing is op gemeenten of openbare instellingen die zich niet op het grondgebied van het Waalse Gewest bevinden. Inzonderheid zou niet kunnen worden aanvaard dat artikel 1bis van het Boswetboek van toepassing zou zijn op de gemeente Etterbeek, die een van de negentien gemeenten is die het grondgebied van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad vormen.

Artikel 1bis van het Boswetboek, ingevoegd bij het decreet van het Waalse Gewest van 16 september 1985, dient dus in die zin te worden uitgelegd dat het enkel van toepassing is op de gemeenten en de openbare instellingen die zich op het grondgebied van het Waalse Gewest bevinden. Zo niet, moet worden vastgesteld dat die bepaling de bevoegdheidsverdelende regels schendt die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld in zoverre het Waalse Gewest kennelijk een maatregel van toezicht heeft ingesteld die - met name - van toepassing is op een gemeente van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en aldus de bevoegdheden van dat Gewest aantast.

Ten aanzien van de tweede vraag

A.2.2. Mocht het Waalse decreet van 16 september 1985 in die zin worden uitgelegd dat het van toepassing is op alle gemeenten en openbare instellingen van het Koninkrijk en niet enkel op de gemeenten en de openbare instellingen van het Waalse Gewest, dan zou men ervan moeten uitgaan dat het de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt.

Krachtens een vaste rechtspraak van het Hof, sluiten de grondwettelijke regels van de gelijkheid der Belgen voor de wet en van de niet-discriminatie immers niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen zou worden ingesteld, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het Hof gaat er ook van uit dat diezelfde regels zich overigens ertegen verzetten dat categorieën van personen die zich ten aanzien van de aangevochten maatregel in een volledig verschillende situatie bevinden, op identieke wijze worden behandeld, zonder dat daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat (arresten nrs. 4/92 en 16/92). Het Hof is tevens van oordeel dat de openbare overheden, en inzonderheid de gemeenten, worden beschermd door het gelijkheidsbeginsel, dat onder meer is vastgelegd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (arrest nr. 13/91). Mocht het Hof ten deze van mening zijn dat de betwiste bepaling ook van toepassing is op de gemeenten die niet in het Waalse Gewest gelegen zijn, dan zou moeten worden vastgesteld dat zij het grondwettelijk beginsel van de gelijkheid van de Belgen voor de wet niet in acht neemt.

Ten aanzien van het Waalse Gewest zijn de Brusselse en Vlaamse gemeenten geen ondergeschikte besturen. Op het grondgebied van dat Gewest kunnen die collectiviteiten niet optreden dan als gewone

particulieren vermits zij, voor de handelingen die zij als openbare overheden stellen, onderworpen zijn aan het territorialiteitsbeginsel.

Kan het weliswaar objectief lijken de goederen van de gemeenten en de openbare instellingen anders te behandelen dan die van de particulieren, dan is dat onderscheid zeker niet meer redelijk wanneer het ook van toepassing is op de goederen toebehorend aan de gemeenten die buiten het grondgebied van het Waalse Gewest gelegen zijn, waarvoor die gemeenten in alle opzichten optreden als privaatrechtelijke rechtspersonen. Die gemeenten moeten bijgevolg dezelfde behandeling als de privé-personen krijgen.

Memorie van de gemeente Etterbeek

Ten aanzien van de eerste vraag

A.3.1. De vraag is zonder voorwerp in zoverre artikel 1bis van het Boswetboek enkel op gemeenten van het Waalse Gewest van toepassing kan zijn, de enige gemeenten ten aanzien waarvan dat Gewest wetgevend kan optreden.

Mocht men, subsidiair, evenwel ervan uit dienen te gaan dat de betwiste bepaling op een gemeente van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van toepassing zou zijn, dan zou het een preventieve specifieke maatregel van toezicht zijn, ingesteld met schending van de regels die de territoriale bevoegdheid verdelen.

Ten aanzien van de tweede vraag

A.3.2. In de veronderstelling dat het Hof de in hoofddorde verdedigde stelling ten aanzien van de eerste prejudiciële vraag zou verwerven en het daarnaast, als antwoord op de subsidiaire stelling, van oordeel zou zijn dat artikel 1bis van het decreet van 16 september 1985 de bevoegdheidsverdelende regels niet zou schenden, schendt dat artikel de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre het een ongelijkheid in het leven roept tussen de gemeenten en de gewone particulieren in het beheer van hun privé-patrimonium.

Het betwiste artikel stelt immers een machtiging van de Waalse Regering enkel verplicht voor de openbare instellingen en de gemeenten, in geval van vervreemding of wijziging in het genot van bossen en onbebouwde terreinen waarvan zij eigenaar of deelgenoot zijn en het roept een verschil in behandeling in het leven dat, volgens de rechtspraak van het Hof, discriminerend moet worden geacht ten aanzien van de behandeling die de gewone particulieren in deze aangelegenheid genieten.

Memorie van antwoord van de n.v. Demloc

Ten aanzien van de eerste vraag

A.4.1. Het argument van de Waalse Regering volgens hetwelk artikel 1bis van het Boswetboek geen toezicht inhoudt doch een machtiging tot verkoop *propter rem* die is vastgesteld met het oog op de bescherming van het Waalse bospatrimonium, kan niet worden aanvaard.

Artikel 1bis van het Boswetboek vormt immers niet een algemene maatregel tot bescherming van het Waalse bospatrimonium, doch een specifieke beschermingsmaatregel die enkel toepassing dient te vinden bij de vervreemding van bossen die toebehoren aan een gemeente of aan een openbare instelling. Die regeling kan enkel worden toegepast op de gemeenten en openbare instellingen die op het grondgebied van het Waalse Gewest gelegen zijn. Door eveneens van toepassing te zijn op gemeenten die buiten het grondgebied van het Waalse Gewest liggen, zou de bij artikel 1bis van het Boswetboek georganiseerde specifieke maatregel ertoe leiden dat die gemeenten - in de gevallen zoals in onderhavige zaak - aan een dubbel toezicht zouden worden onderworpen, terwijl de gemeenten van het Waalse Gewest van hun kant enkel onderworpen zouden blijven aan het toezicht van het Gewest waartoe zij behoren.

Ten aanzien van de tweede vraag

A.4.2. De stelling van het Waalse Gewest miskent de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, vermits zij erop neerkomt dat een discriminerende behandeling inzake bossen wordt opgelegd aan de gemeenten die buiten het grondgebied van het Waalse Gewest gelegen zijn, door hun handelingen - die trouwens enkel betrekking hebben op hun privé-domein, met uitsluiting van elk prerogatief van openbare macht - te onderwerpen aan een dubbel toezicht : enerzijds van het gewest waartoe zij behoren, en, anderzijds, van het Waalse Gewest.

Memorie van antwoord van de gemeente Etterbeek

A.5. De gemeente Etterbeek verwijst naar haar memorie en naar de memorie van de n.v. Demloc, die identieke standpunten uiteenzet of op zijn minst standpunten die samenvallen met de hare.

- B -

Ten aanzien van de eerste vraag

B.1.1. Artikel 6, § 1, III, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gewijzigd bij de bijzondere wetten van 8 augustus 1988 en 16 juli 1993, bepaalt :

« De aangelegenheden bedoeld in artikel 107^{quater} (thans 39) van de Grondwet zijn :
 (...)
 III. Wat de landinrichting en het natuurbehoud betreft :
 (...)
 4° de bossen. »

B.1.2. Artikel 1bis, bij het decreet van het Waalse Gewest van 16 september 1985 ingevoegd in de wet van 19 december 1854 houdende het Boswetboek, bepaalt :

« In het Waalse Gewest kunnen de bossen en onbebouwde terreinen van gemeenten of van openbare instellingen evenals diezelfde goederen waarop de gemeenten of de openbare instellingen onverdeelde eigendomsrechten hebben, niet vervreemd worden noch het voorwerp uitmaken van een wijziging in het genot zonder machtiging van de Executieve.

De in het eerste lid bedoelde bossen en onbebouwde terreinen blijven, niettegenstaande elke vervreemding of wijziging in het genot, onder de bosregeling behoudens machtiging van de Executieve. »

B.2.1. Uit de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet blijkt dat de betwiste bepaling is aangenomen ingevolge de afschaffing, bij artikel 2, 4°, van de wet van 3 december 1984, van artikel 76, 6°, van de (oude) gemeentewet, naar luid waarvan de beslissingen van de gemeenteraad over de verkoop of wijziging van het genot van de aan de bosregeling onderworpen bossen het voorwerp uitmaakten van het advies van de bestendige deputatie en van een goedkeuring van de Koning.

De decreetgever heeft overwogen dat een verzachting van het bestuurlijk toezicht ongewenste neveneffecten kon hebben die het goede beheer van het Waalse bospatrimonium in het gedrang zouden brengen en heeft derhalve een nieuwe maatregel willen invoeren, zich baserend op de bevoegdheid die inzake de bossen aan de gewesten is toegewezen. Het door de Waalse wetgever

nagestreefde doel bestond erin het bospatrimonium van het Waalse Gewest te beschermen en te vrijwaren door elke ongepaste vervreemding van de bossen die aan de gemeenten en de openbare instellingen toebehoren, te vermijden (*Gedr. St.*, Waalse Gewestraad, 1984-1985, nr. 121/1, pp. 2 en 3).

B.2.2. Artikel 1*bis* van het Boswetboek, ingevoegd bij het decreet van het Waalse Gewest van 16 september 1985, stelt elke vervreemding of elke wijziging in het genot van de bossen die aan de gemeenten en de openbare instellingen toebehoren en die in het Waalse Gewest gelegen zijn, afhankelijk van een machtiging van de Waalse Regering.

Het voormelde artikel 1*bis* is van toepassing op alle bossen die in het Waalse Gewest gelegen zijn en aan de gemeenten en de openbare instellingen toebehoren, ongeacht de gewestelijke lokalisering van laatstgenoemde. Die bepaling organiseert geen maatregel van bestuurlijk toezicht op de gemeenten of de openbare instellingen die eigenaar zijn van de goederen, doch stelt een controle in op de bestemming van de bossen die tot het Waalse bospatrimonium behoren door, enerzijds, iedere vervreemding en iedere wijziging in het genot ervan afhankelijk te stellen van een machtiging van de Waalse Regering en, anderzijds, iedere onttrekking aan de bosregeling van een goed dat aan een particulier zou zijn vervreemd, aan een zelfde machtigingsregeling te onderwerpen. Een maatregel van specifiek toezicht zou trouwens niet tegemoetkomen aan de doelstelling van de Waalse wetgever in zoverre die maatregel niet toepasselijk zou zijn op het geheel van de bossen die toebehoren aan de gemeenten en de openbare instellingen.

De bij artikel 1bis van het Boswetboek geregelde aangelegenheid heeft betrekking op het natuurbehoud en inzonderheid op het behoud van de bossen. Zij valt onder de exclusieve bevoegdheid die bij artikel 6, § 1, III, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de gewesten is toegewezen. Die bevoegdheid machtigt het gewest tot het nemen van alle maatregelen die nodig zijn om ze uit te oefenen.

De eerste prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

Ten aanzien van de tweede prejudiciële vraag

B.3. De beweerde ongelijkheid die artikel 1bis van het Boswetboek in het leven roept tussen de gemeenten en de gewone particulieren inzake het beheer van hun privé-patrimonium vindt haar verantwoording in de regeling van de goederen en de wijze van beheer die het Boswetboek heeft georganiseerd voor de bossen die toebehoren aan publiekrechtelijke rechtspersonen. Het is niet kennelijk onredelijk vanwege hun aard op deze laatste andere regels toe te passen dan die welke gelden voor privaatrechtelijke personen.

De tweede prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

- Artikel *1bis*, ingevoegd bij het decreet van het Waalse Gewest van 16 september 1985 in de wet van 19 december 1854 houdende het Boswetboek, schendt niet de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheden van de Staat, de gemeenschappen en de gewesten.

- Artikel *1bis*, ingevoegd bij het decreet van het Waalse Gewest van 16 september 1985 in de wet van 19 december 1854 houdende het Boswetboek, schendt niet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 5 maart 1996.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior